

NEW YORK TIMES BESTSELLER • ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ 34 ΧΩΡΕΣ

ΤΖΕΣΙΚΑ ΤΑΟΥΝΣΕΝΤ

NEVERMOON

Οι
ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ
της
ΜΟΡΙΓΚΑΝ
ΚΡΟΟΥ

ΒΙΒΛΙΟ 1

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: NEVERMOOR –
THE TRIALS OF MORRIGAN CROW

Από τις Εκδόσεις Orion, Λονδίνο 2017

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Νέβερμορ (ΒΙΒΛΙΟ 1) – Οι δοκιμασίες
της Μόριγκαν Κρόου**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Jessica Townsend

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τατιάνα Σταυρουλάκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Sasha Illingworth & Angela Taldone

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Κειμένου: Ship & Bird Pty Limited, 2017

© Εικονογράφησης: Jim Madsen, 2017

© Εξωφύλλου: Hachette Book Group, Inc., 2017

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2018

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2519-1

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2520-7

*Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο
αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

© Κειμένου: Ship & Bird Pty Limited, 2017

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ΤΖΕΣΙΚΑ ΤΑΟΥΝΣΕΝΤ

NEVERMOOR

**Οι ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ
της ΜΟΡΙΓΚΑΝ ΚΡΟΟΥ**

BIBΛΙΟ 1

Μετάφραση: Τατιάνα Σταυρουλάκη

*Για τη Σάβη, την πρώτη φιλοξενούμενη
του ξενοδοχείου Δευκαλίων*

*Και για την Τίνα, που με βοήθησε να πιστέψω ότι
μπορούσα να κάνω οτιδήποτε, ακόμα και αυτό*

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ – Άνοιξη του Ένα.....	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 – Η Κατάρα.....	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 – Ημέρα Προσφορών.....	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 – Ο Θάνατος έρχεται στο δείπνο	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 – Κυνηγοί από Καπνό και Σκιά.....	79
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 – Καλωσόρισμα στη Νέβερμορ	89
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 – Αυγή.....	101
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 – Δωρεάν ποτά στο ξενοδοχείο <i>Δευκαλίων</i>	114
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 – Ενδιαφέρον. Χρήσιμο. Καλό.	137
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9 – Το Καλωσόρισμα της Γούντερ	160
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 – Παράνομη.....	188
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 – Η Δοκιμασία του Βιβλίου	197
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 – Σκιές.....	217
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 – Η Δοκιμασία του Κυνηγιού.....	244
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 – Το ιδανικό ζώο	270

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 – Η Μαύρη Παρέλαση	285
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 – Το φως.....	304
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17 – Η Μάχη της Παραμονής των Χριστουγέννων	334
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18 – Σχεδόν χαρούμενες διακοπές	358
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19 – Η Γραμμή Γκόσαμερ	368
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20 – Εξαφάνιση ξανά.....	386
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21 – Η Θεαματική Δοκιμασία	393
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22 – Η Γητεύτρα.....	411
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23 – Απάτη.....	419
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24 – Οδός Μάχης	437
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25 – Δάσκαλος και μαθήτρια	446
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26 – Γ.....	464

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Άνοιξη του Ένα

Οι δημοσιογράφοι κατέφθασαν πολύ πριν από το φέρετρο. Συνέρρεαν στην πύλη κατά τη διάρκεια της νύχτας και την αυγή είχαν γίνει συρφετός. Στις εννέα το πρωί, ήταν μια ολόκληρη στρατιά.

Το μεσημέρι, ο Κόρβους Κρόου διέσχισε το μακρύ μονοπάτι από την μπροστινή πόρτα μέχρι το ψηλό, σιδερένιο κιγκλίδωμα που κρατούσε το πλήθος σε απόσταση.

«Καγκελάριε Κρόου, θα επηρεαστεί η πρόθεσή σας να θέσετε ξανά υποψηφιότητα στις εκλογές;»

«Καγκελάριε, πόσο σύντομα θα γίνει η ταφή;»

«Σας εξέφρασε τα συλλυπητήριά του ο Πρόεδρος;»

«Αισθάνεστε ανακουφισμένος, καγκελάριε;»

«Σας παρακαλώ», τους διέκοψε ο Κόρβους, σηκώνοντας ψηλά το γαντοφορεμένο χέρι του. «Επιθυμώ να κάνω μια δήλωση εκ μέρους της οικογένειάς μου».

Έβγαλε ένα κομμάτι χαρτί από την εσωτερική τσέπη του κομψού, μαύρου σακακιού του.

«Θέλουμε να ευχαριστήσουμε εσάς, τους πολίτες της σπουδαίας Δημοκρατίας μας, για την υποστήριξή σας τα τελευταία έντεκα χρόνια», διάβασε με φωνή καθαρή και επιτακτική, που ταίριαζε απόλυτα σε κάποιον που χρόνια ολόκληρα διέταζε τους πάντες. «Η οικογένειά μας πέρασε μια μεγάλη δοκιμασία, και αναμφίβολα η θλίψη θα μας βασανίζει για αρκετό καιρό ακόμα».

Έκανε μια παύση για να καθαρίσει τον λαιμό του και κοίταξε το σιωπηλό του ακροατήριο. Οι φωτογραφικές μηχανές άστραφταν αδιάκοπα. Αμέτρητες κάμερες και περίεργα μάτια τον παρατηρούσαν με προσμονή.

«Η απώλεια ενός παιδιού είναι δυσβάστακτη», συνέχισε ο Κόρβους σκύβοντας ξανά στις σημειώσεις του. «Όχι μόνο για την οικογένεια, αλλά και για τους πολίτες της Τζάκαλφαξ, οι οποίοι είμαστε βέβαιοι ότι συμπάσχουν μαζί μας». Κάποιοι από το πλήθος σήκωσαν τα φρύδια τους, κάποιοι άλλοι ξερόβηξαν αμήχανα. «Όμως, τούτο το πρωινό, καθώς καλωσορίζουμε την Ένατη Εποχή για τη Δημοκρατία Γουίντερσι, να ξέρετε ότι οι εφιάλτες μας είναι πλέον παρελθόν».

Ένα ξαφνικό, τραχύ κρώξιμο ακούστηκε από ψηλά. Όμοι κύρτωσαν και πρόσωπα μόρφασαν, αλλά κανείς δεν κοίταξε πάνω. Τα πουλιά έκαναν κύκλους στον αέρα όλο το πρωί.

«Η Όγδοη Εποχή μού πήρε την αγαπημένη πρώτη μου σύζυγο. Τώρα, μου παίρνει και τη μοναδική μου κόρη».

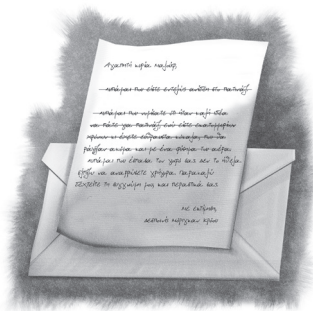
Ακόμα ένα διαπεραστικό κρώξιμο. Ένας δημοσιογράφος έριξε κάτω το μικρόφωνο που κρατούσε μπροστά στο στόμα του καγκελάριου. Σκύβοντας αδέξια να το

πάσει, τραύλισε μια συγγνώμη κατακόκκινος από την ντροπή. Ο Κόρβους τον αγνόησε.

«Όμως», συνέχισε, «πῆρε επίσης τον κίνδυνο, την ανησυχία, την απελπισία, που θέριζαν τη σύντομη ζωή της κόρης μου. Η... λατρεμένη μου Μόριγκαν» –τόνισε τη λέξη με έναν μορφασμό– «πλέον βρήκε τη γαλήνη. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε όλοι μας. Η πόλη της Τζάκαλφαξ, ουσιαστικά ολόκληρη η πολιτεία μας, η Μεγάλη Γουλφείκρ, είναι ξανά ασφαλής. Δε φοβόμαστε τίποτα πια».

Ψίθυροι και μουρμουρητά αβεβαιότητας απλώθηκαν στον αέρα. Η επέλαση των φωτογραφικών μηχανών φάνηκε να καταλαγιάζει. Ο καγκελάριος κοίταξε το πλήθος με μια ανεπαίσθητη αμηχανία. Ένα απαλό αεράκι κούνησε το χαρτί που κρατούσε – ή μήπως το χέρι του έτρεμε;

«Σας ευχαριστώ. Δε θα απαντήσω σε ερωτήσεις».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η Κατάρρα

Χειμώνας του Έντεκα (Τρεις μέρες νωρίτερα)

Ογάτος της κουζίνας ήταν νεκρός, και φυσικά έφταιγε η Μόριγκαν.

Δεν ήξερε πώς είχε συμβεί, ούτε πότε. Μάλλον το ζώο είχε φάει κάτι δηλητηριώδες τη νύχτα. Δεν υπήρχαν τραύματα που να ταιριάζουν σε επίθεση από αλεπού ή σκύλο. Χωρίς τον μικρό, ξεραμένο σβόλο αίμα στην άκρη της μουσούδας του, θα νόμιζε κανείς ότι κοιμόταν. Όμως, ήταν παγωμένος και άκαμπος.

Όταν η Μόριγκαν ανακάλυψε το άψυχο σώμα του στο αδύναμο φως του χειμωνιάτικου πρωινού, γονάτισε δίπλα του στο χώμα, ενώ ταυτόχρονα ένα συνοφρύωμα σχηματίστηκε στο μέτωπό της. Χάιδεψε τη μαύρη γούνα του από το κεφάλι μέχρι την άκρη της φουντωτής ουράς του.

«Συγγνώμη, γάτε της κουζίνας», μουρμούρισε.

Η Μόριγκαν αναρωτήθηκε πού να τον θάψει, κι αν θα ήταν σοφό να ζητήσει από τη γιαγιά ένα ωραίο κομμάτι λινό ύφασμα για να τον τυλίξει. Καλύτερα όχι, αποφάσισε. Θα χρησιμοποιούσε ένα από τα δικά της νυχτικά.

Η μαγείρισσα άνοιξε την πόρτα, για να δώσει τα αποφάγια της προηγούμενης μέρας στα σκυλιά, και τρόμαξε τόσο πολύ βλέποντας τη Μόριγκαν, που παραλίγο να της πέσει ο κουβάς από τα χέρια. Η ηλικιωμένη γυναίκα έσφιξε τα χείλη της μόλις είδε τον νεκρό γάτο.

«Κακόμοιρο ζωντανό, τι σου 'μελλε να πάθεις», μουρμούρισε. Χτυπώντας τρεις φορές την ξύλινη κάσα της πόρτας, φίλησε το φυλαχτό που φορούσε στον λαιμό της. «Τον συμπαθούσα αυτόν τον γάτο», πρόσθεσε ρίχνοντας μια λοξή ματιά στη Μόριγκαν.

«Κι εγώ», είπε η Μόριγκαν.

«Ναι, ναι, το βλέπω», έκανε πικρόχολα η μαγείρισσα. Η Μόριγκαν παρατήρησε ότι η γυναίκα υποχωρούσε ανεπαίσθητα προς την πόρτα. «Πήγαινε μέσα τώρα. Σε περιμένουν στο γραφείο του».

Η Μόριγκαν έτρεξε μέσα στο σπίτι, αλλά κοντοστάθηκε για μια στιγμή κοντά στην πόρτα από την κουζίνα στον διάδρομο. Είδε τη μαγείρισσα να παίρνει ένα κομμάτι κιμωλία και να γράφει στον μαυροπίνακα ΓΑΤΟΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ στο τέλος μιας μακριάς λίστας, που περιλάμβανε ΣΑΠΗΣΜΕΝΑ ΨΑΡΙΑ, ΚΑΡΔΙΑΚΙ ΠΡΟΣΒΟΛΙ ΓΕΡΟ-ΤΟΜ, ΠΛΙΜΙΡΕΣ ΣΤΟ ΒΟΡΙΟ ΠΡΟΣΠΕΡ και ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΛΑΔΗ ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΤΡΑΠΑΙΖΟΜΑΝΤΙΛΟ.

«Μπορώ να σας συστήσω αρκετούς εξαιρετικούς παιδο-ψυχολόγους στην ευρύτερη περιοχή της Τζάκαλαφας».

Η καινούργια κοινωνική λειτουργός δεν είχε αγγίξει το τσάι και τα μπισκότα της. Το πρωί, είχε ταξιδέψει δυόμισι ώρες με το τρένο από την πρωτεύουσα και είχε περπατήσει από τον σταθμό μέχρι την Έπαυλη Κρόου μέσα σε ένα εκνευριστικό ψιλόβροχο. Τα μαλλιά της ήταν κολλημένα στο μέτωπό της, το παλτό της μούσκεμα. Η Μόριγκαν πάσχιζε να σκεφτεί κάτι καλύτερο από τσάι και μπισκότα για να την ανακουφίσει από τέτοια κακοτυχία, όμως η γυναίκα δεν έδειχνε να ενδιαφέρεται.

«Δεν έφτιαξα εγώ το τσάι, αν αυτό σας ανησυχεί», δήλωσε η Μόριγκαν.

Η γυναίκα την αγνόησε. «Ο δόκτωρ Φίλντινγκ είναι πασίγνωστος για τη δουλειά του με τα καταραμένα παιδιά. Οποσδήποτε θα τον έχετε ακουστά. Ο δόκτωρ Λεγυρέλιν θεωρείται επίσης εξαιρετος αν προτιμάτε μια πιο ήπια, θα έλεγα μητρική προσέγγιση».

Ο πατέρας της Μόριγκαν ξερόβηξε αμήχανα. «Όχι, δε θα χρειαστεί».

Τελευταία, ο Κόρβους είχε αποκτήσει ένα τικ στο αριστερό μάτι, μια ανεπαίσθητη σύσπαση, που εμφανιζόταν μόνο κατά τη διάρκεια αυτών των υποχρεωτικών, μηνιαίων συναντήσεων. Πράγμα που σήμαινε ότι τις μισούσε όσο και η Μόριγκαν. Εκτός από τα κατάμαυρα μαλλιά τους και τις γαμπρές μύτες τους, ήταν το μοναδικό πράγμα που ο πατέρας και η κόρη είχαν κοινό.

«Η Μόριγκαν δεν έχει ανάγκη παρακολούθησης από

ειδικό», συνέχισε ο Κόρβους. «Είναι ένα αρκετά λογικό παιδί. Γνωρίζει την κατάστασή της».

Η κοινωνική λειτουργός λοξοκοίταξε τη Μόριγκαν, η οποία καθόταν δίπλα της στον καναπέ και προσπαθούσε φιλότιμα να μην κουνιέται νευρικά. Αυτές οι επισκέψεις ήταν πάντα τόσο βαρετές. «Καγκελάριε, χωρίς να θέλω να γίνω αγενής... μας πιέζει ο χρόνος. Όλοι οι ειδικοί συμφωνούν ότι μπαίνουμε στην τελευταία χρονιά της Εποχής που διανύουμε. Τελευταία χρονιά πριν από την Εσπέρα». Αμέσως η Μόριγκαν έστρεψε το βλέμμα της στο παράθυρο γυρεύοντας οτιδήποτε θα την έκανε να ξεχαστεί – όπως πάντα όταν κάποιος ανέφερε τη λέξη από Ε. «Πρέπει να κατανοήσετε ότι πρόκειται για μια σημαντική μεταβατική περίοδο για...»

«Έχετε τη λίστα;» τη διέκοψε ανυπόμονα ο Κόρβους κοιτάζοντας επιδεικτικά το ρολόι στον τοίχο.

«Ναι... ναι... φυσικά». Η κοινωνική λειτουργός έβγαλε από τον χαρτοφύλακά της μια σελίδα, με ελαφρώς τρεμάμενο χέρι. Τα πήγαινε αρκετά καλά, σκέφτηκε η Μόριγκαν, δεδομένου ότι ήταν μόλις η δεύτερη επίσκεψή της. Η προηγούμενη μιλούσε σχεδόν ψιθυριστά και σίγουρα θα ένιωθε σαν μελλοθάνατη αν καθόταν στον ίδιο καναπέ με τη Μόριγκαν. «Να τη διαβάσω φωναχτά; Είναι αρκετά μικρή αυτόν τον μήνα – συγχαρητήρια, δεσποινίς Κρόου», πρόσθεσε σφιγμένα.

Η Μόριγκαν δεν ήξερε τι να απαντήσει. Σίγουρα δεν άξιζε επαίνους για κάτι που δεν μπορούσε να ελέγξει.

«Θα ξεκινήσω με τα περιστατικά που απαιτούν κάποια αποζημίωση: το Δημοτικό Συμβούλιο της Τζάκαλ-

φαξ ζητάει επτακόσια κρεντ για ζημιά που προκλήθηκε σε ένα κιόσκι κατά τη διάρκεια χαλαζοθύελλας».

«Αν δεν κάνω λάθος, είχαμε συμφωνήσει ότι πλέον δεν αποδεικνύεται πως για τα ακραία καιρικά φαινόμενα ευθύνεται η κόρη μου», διαφώνησε ο Κόρβους. «Από τότε που εκείνη η πυρκαγιά στο δάσος του Ουλφ προέκυψε ότι ήταν εμπρησμός. Θυμάστε;»

«Ναι, καγκελάριε. Όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει μάρτυρας που υποστηρίζει ότι φταίει η Μόριγκαν».

«Ποιος;» ζήτησε να μάθει ο Κόρβους.

«Ένας άντρας που εργάζεται στο ταχυδρομείο άκουσε τη δεσποινίδα Κρόου να λέει στη γιαγιά της πόσο καλός ήταν ο καιρός τελευταία στην πόλη». Η κοινωνική λειτουργός έσκυψε πάνω από τις σημειώσεις της. «Η χαλαζοθύελλα άρχισε τέσσερις ώρες αργότερα».

Ο Κόρβους αναστέναξε βαθιά και έγειρε πίσω στην καρέκλα του ρίχνοντας μια άγρια ματιά στη Μόριγκαν. «Μάλιστα. Συνεχίστε».

Η Μόριγκαν συνοφρυώθηκε. Ποτέ δεν είχε ξεστομίσει αυτές τις λέξεις. Το μόνο που θυμόταν από εκείνη τη μέρα ήταν ότι, ενώ βρίσκονταν στο ταχυδρομείο, είχε γυρίσει στη γιαγιά της και είχε πει «Ζέστη δεν κάνει;» Δεν ήταν καθόλου το ίδιο πράγμα.

«Ένας ντόπιος, ο Τόμας Μπράτσετ, πέθανε πρόσφατα από καρδιακή προσβολή. Ήταν...»

«Ξέρω, ο κηπουρός μας», τη διέκοψε ο Κόρβους. «Πολύ κρίμα. Οι ορτανσίες έχουν υποφέρει τα μέγιστα. Μόριγκαν, τι έκανες στον άνθρωπο;»

«Τίποτα».

«Τίποτα;» επανέλαβε δύσπιστα ο Κόρβους. «Τίποτα απολύτως;»

Η Μόριγκαν σκέφτηκε για μια στιγμή. «Του είπα ότι τα παρτέρια ήταν πανέμορφα».

«Πότε;»

«Πριν από έναν χρόνο περίπου».

Ο Κόρβους και η κοινωνική λειτουργός αντάλλαξαν ματιές. Η γυναίκα αναστέναξε διακριτικά. «Πάντως η οικογένειά του δείχνει μεγάλη ανωτερότητα. Απαιτούν μονάχα να διαθέσετε τα έξοδα της κηδείας του, τις σπουδές των εγγονιών του στο πανεπιστήμιο και μια δωρεά στην αγαπημένη του φιλανθρωπική οργάνωση».

«Πόσα εγγόνια;»

«Πέντε».

«Ενημερώστε τους ότι θα πληρώσω για δύο. Πάμε παρακάτω».

«Ο διευθυντής του Δημοτικού... αχ!» Η γυναίκα αναπήδησε καθώς η Μόριγκαν έσκυψε μπροστά για να πάρει ένα μπισκότο, αλλά ηρέμησε όταν βεβαιώθηκε ότι το κορίτσι δε θα την άγγιζε. «Εμ... λοιπόν. Ο διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου της Τζάκαλφαξ έστειλε τον λογαριασμό για τις ζημιές από τη φωτιά. Δυο χιλιάδες κρεντ θα είναι μάλλον αρκετά».

«Οι εφημερίδες έγραψαν ότι η καθαρίστρια άφησε αναμμένη τη σόμπα όλο το βράδυ», επενέβη αμέσως η Μόριγκαν.

«Σωστά», παραδέχτηκε η κοινωνική λειτουργός, χωρίς να παίρνει τα μάτια της από το χαρτί της. «Όμως, έγραψαν

επίσης ότι είχε περάσει από την Έπαυλη Κρόου την προηγούμενη μέρα, και σας είχε δει στον κήπο».

«Και λοιπόν;»

«Είπε ότι την κοιτάξατε στα μάτια».

«Όχι!» διαμαρτυρήθηκε αγανακτισμένη η Μόριγκαν. Εκείνη η φωτιά δεν ήταν δικό της σφάλμα. Δεν είχε κοιτάξει κανέναν στα μάτια. Ήξερε καλά τους κανόνες. Η καθαρίστρια έλεγε ψέματα για να καλύψει το δικό της λάθος.

«Η αναφορά της αστυνομίας είναι σαφέστατη».

«Λέει ψέματα!» Η Μόριγκαν στράφηκε στον πατέρα της, όμως εκείνος απέφυγε να την κοιτάξει. Ήταν τόσο σίγουρος ότι το φταίξιμο ήταν δικό της; Η καθαρίστρια είχε ομολογήσει ότι *άφησε τη σόμπα αναμμένη!* Η αδικία ήταν ολοφάνερη. «Λέει ψέματα, εγώ ποτέ δεν...»

«Αρκετά είπες», την αποπήρε ο Κόρβους. Η Μόριγκαν βούλιαξε στη θέση της σταυρώνοντας τα χέρια στο στήθος. Ο πατέρας της ξερόβηξε για άλλη μια φορά γέφυγοντας στην κοινωνική λειτουργό. «Προωθήστε μου τον λογαριασμό. Και ολοκληρώστε τη λίστα, παρακαλώ. Έχω μπροστά μου μια μέρα γεμάτη υποχρεώσεις».

«Εμ... τελειώσαμε όσον αφορά τα οικονομικά», απάντησε διστακτικά η κοινωνική λειτουργός. «Για αυτόν τον μήνα, η δεσποινίς Κρόου έχει να γράψει μονάχα τρία γράμματα απολογίας. Ένα σε μια ντόπια γυναίκα, την κυρία Καλπουρνία Μαλούφ, για το κατάγμα στον γοφό της...»

«Στην ηλικία της δεν κάνουν πατινάζ στον πάγο», μουρμούρισε η Μόριγκαν.

«...ένα στον Συνεταιρισμό Μαρμελάδας της Τζάκαλ-φαξ για μια ολόκληρη σάπια παρτίδα και το τρίτο σε ένα αγόρι ονόματι Πιπ Γκίλκρεστ, που έχασε στον Διαγωνισμό Ορθογραφίας της Μεγάλης Γουλφείκρ την προηγούμενη εβδομάδα».

Η Μόριγκαν γούρλωσε τα μάτια. «Απλώς του ευχήθηκα καλή τύχη!»

«Ακριβώς, δεσποινίς Κρόου», είπε η κοινωνική λειτουργός καθώς έδινε τη λίστα στον Κόρβους. «Δεν ήταν καθόλου σοφό εκ μέρους σας. Καγκελάριε, υποθέτω ότι αναζητάτε καινούργιο δάσκαλο;»

Ο Κόρβους αναστέναξε. «Οι βοηθοί μου έχουν συζητήσει με όλα ανεξαιρέτως τα πρακτορεία της Τζάκαλ-φαξ, ακόμα και με μερικά της πρωτεύουσας. Όπως φαίνεται, η πολιτεία μας υποφέρει από σοβαρή έλλειψη ιδιωτικών δασκάλων». Σήκωσε το ένα του φρύδι εκφράζοντας τη δυσπιστία του.

«Τι απέγινε η δεσποινίς...» Η κοινωνική λειτουργός έριξε πάλι μια ματιά στις σημειώσεις της. «...Λίνφορντ, σωστά; Την τελευταία φορά που μιλήσαμε, μου είπατε ότι τα πράγματα πήγαιναν καλά».

«Αδύναμη γυναίκα», ξεφύσηξε περιφρονητικά ο Κόρβους. «Ούτε μια εβδομάδα δεν άντεξε. Έφυγε ένα απόγευμα και δεν ξαναγύρισε ποτέ. Κανείς δεν ξέρει γιατί».

Αυτό δεν ήταν αλήθεια. Η Μόριγκαν ήξερε γιατί.

Ο τρόμος της δεσποινίδας Λίνφορντ για την κατάρρα την εμπόδιζε να παραμείνει στο ίδιο δωμάτιο με τη μαθήτριά της. Η Μόριγκαν το έβρισκε παράξενο, αλλά και προσβλητικό να της ουρλιάζουν πίσω από μια κλειστή

πόρτα πώς κλίνονται τα ρήματα της γλώσσας γκρόμις. Η αγανάκτησή της μεγάλωνε όλο και περισσότερο, ώσπου στο τέλος έχωσε μια σπασμένη πένα στην κλειδαρότρυπα και φύσηξε το μαύρο μελάνι κατευθείαν στο πρόσωπο της δεσποινίδας Λίνφορντ. Ήταν πάντως διατεθειμένη να παραδεχτεί ότι δεν ήταν και πολύ ωραίος τρόπος επίλυσης του προβλήματος.

«Στο Μητρώο μας έχουμε μια μικρή λίστα δασκάλων που είναι πρόθυμοι να εργαστούν με καταραμένα παιδιά», δήλωσε η κοινωνική λειτουργός. «Πολύ μικρή λίστα, είναι αλήθεια, όμως ίσως βρεθεί κάποιος για να...»

Ο Κόρβους σήκωσε το χέρι του. «Δε βλέπω τον λόγο».

«Ορίστε;»

«Το είπατε κι εσείς η ίδια, η Εσπέρα δεν είναι πλέον μακριά».

«Ναι, αλλά... οπωσδήποτε έχουμε ακόμα ένα έτος μέχρι τότε, και...»

«Εστω. Σε αυτό το στάδιο, θα ήταν άσκοπη σπατάλη χρόνου και χρημάτων, δε βρίσκετε;»

Η Μόριγκαν κοίταξε τον πατέρα της, νιώθοντας ένα δυσάρεστο μούδιασμα με τα λόγια του. Ακόμα και η κοινωνική λειτουργός φάνηκε έκπληκτη. «Με όλο τον σεβασμό, καγκελάριε... το Μητρώο Καταραμένων Παιδιών δεν το θεωρεί σπατάλη. Πιστεύουμε ότι η μόρφωση είναι σημαντικό μέρος της παιδικής ηλικίας».

Ο Κόρβους στένεψε τα μάτια. «Όμως, το να πληρώνει κανείς για μια τέτοια μόρφωση φαίνεται μάλλον ανώφελο, όταν η συγκεκριμένη παιδική ηλικία πρόκειται να τελειώσει απότομα. Προσωπικά, πιστεύω ότι δεν

έπρεπε καν να έχουμε μπει στον κόπο. Καλύτερα να έστελνα στο σχολείο τα κυνηγόσκυλά μου. Μου είναι απείρως πιο χρήσιμα, και το προσδόκιμο ζωής τους είναι μεγαλύτερο».

Η Μόριγκαν έβγαλε ένα πνιχτό βογκητό σαν να είχε δεχτεί ένα δυνατό χτύπημα από τον πατέρα της.

Αυτό ήταν, λοιπόν. Η αδυσώπητη αλήθεια που η Μόριγκαν πάσχιζε να καταπνίξει, που όσο και αν την αγνοούσε δεν μπορούσε να την ξεχάσει. Η αλήθεια που εκείνη και όλα τα καταραμένα παιδιά γνώριζαν πολύ καλά, αφού ήταν χαραγμένη στην καρδιά τους: *Θα πεθάνω την Εσπέρα.*

«Είμαι βέβαιος ότι οι φίλοι μου στο Κόμμα Γουίντερ-σι θα συμφωνούσαν μαζί μου», υπογράμμισε ο Κόρβους, εντελώς αδιάφορος για το άγχος της Μόριγκαν. «Ειδικά εκείνοι που επιβλέπουν τη χρηματοδότηση του μικρού σας τμήματος».

Ακολούθησε μια αμήχανη σιωπή. Τελικά, η κοινωνική λειτουργός έριξε μια λοξή ματιά στη Μόριγκαν και βάλθηκε να μαζεύει τα χαρτιά της. Η Μόριγκαν αναγνώρισε τη φευγαλέα έκφραση οίκτου στο βλέμμα της γυναίκας. Και τη μίσησε βαθιά.

«Πολύ καλά. Θα ενημερώσω το Μπτρώο για την απόφασή σας. Καλημέρα σας, καγκελάριε. Χαίρετε, δεσποινίς Κρόου». Η κοινωνική λειτουργός βγήκε φουριόζα από το δωμάτιο χωρίς να ξανακοιτάξει πίσω της. Ο Κόρβους πίεσε ένα κουμπί στο γραφείο του και κάλεσε τους βοηθούς του.

Η Μόριγκαν σηκώθηκε από τη θέση της. Ήθελε να

ουρλιάξει στον πατέρα της, όμως η φωνή της βγήκε δειλή και τρεμάμενη. «Να πάω να...»

«Κάνε ό,τι θέλεις, αρκεί να μη με ενοχλείς», γρύλισε ο Κόρβους, ξεφυλλίζοντας μια στοίβα έγγραφα.

Αγαπητή κυρία Μαλούφ,

Αυτάμα που είστε εντελώς ανίδεη από πατινάζ.

Αυτάμα που νομίζατε ότι ήταν καλή ιδέα να πάτε για πατινάζ, ενώ είστε εκατομμυρίων χρόνων κι έχετε εύθραυστα κόκαλα, που θα ράγιζαν ακόμα και με ένα φύσημα του αέρα.

Αυτάμα που έσπασα τον γοφό σας. Δεν το ήθελα. Έλπίζω να αναρρώσετε γρήγορα. Παρακαλώ, δεχτείτε τη συγγνώμη μου, και περαστικά σας.

*Με εκτίμηση,
Λεσποινίς Μόριγκαν Κρούου*

Ξαπλωμένη μπρούμυτα στο πάτωμα του δεύτερου καθιστικού, η Μόριγκαν καθарόγραψε τις τελευταίες προτάσεις σε ένα λευκό χαρτί, το δίπλωσε και το έβαλε σε έναν φάκελο, χωρίς όμως να τον σφραγίσει. Πρώτον, επειδή ο Κόρβους θα ήθελε να το ελέγξει προτού σταλεί, αλλά και επειδή υπήρχε πάντα η πιθανότητα να προκληθεί ξαφνικός θάνατος ή χρεοκοπία εξαιτίας του σάλιου της.

Βιαστικά βήματα αντήχησαν στον διάδρομο. Η Μόρι-

γκαν πάγωσε. Κοίταξε το ρολόι στον τοίχο. Μεσημέρι. Ίσως ήταν η γιαγιά της, που επέστρεφε στο σπίτι από το ταί με τις φίλες της. Ή η μητριά της, η Άιβι, που σίγουρα γύρευε κάποιον να κατηγορήσει για μια γρατζουνιά στα ασημικά ή ένα σκίσιμο στις κουρτίνες. Το δεύτερο καθιστικό συνήθως ήταν καλή κρυψώνα. Ήταν το πιο καταθλιπτικό δωμάτιο του σπιτιού, και δεν το φώτιζε ποτέ ο ήλιος. Δεν άρεσε σε κανέναν εκτός από τη Μόριγκαν.

Τα βήματα απομακρύνθηκαν. Η Μόριγκαν, που κρατούσε την ανάσα της, άφησε τον εαυτό της να χαλαρώσει. Απλώνοντας το χέρι της στο ραδιόφωνο, γύρισε το μικρό, μπρούντζινο κουμπί. Αφού έψαξε κάμποση ώρα ανάμεσα σε ακαθόριστους ήχους και παράσιτα, τελικά βρήκε έναν σταθμό που μετέδιδε τις ειδήσεις.

«Ο ετήσιος χειμερινός έλεγχος του πληθυσμού των δράκων συνεχίζεται στα βορειοδυτικά σύνορα της Μεγάλης Γουλφείκρ αυτή την εβδομάδα. Πάνω από σαράντα άγρια ερπετά μπήκαν στο στόχαστρο του Σώματος Εξολόθρευσης Επικίνδυνων Ζώων. Το ΣΕΕΖ δέχεται όλο και περισσότερες αναφορές για επιθέσεις δράκων κοντά στο πολυτελές θέρετρο “Ο Βαθύς Καταρράκτης”, έναν δημοφιλή προορισμό για...» Σχεδόν υπνωτισμένη από την επιτηδευμένη, μονότονη φωνή του εκφωνητή, η Μόριγκαν ξεκίνησε το επόμενο γράμμα της.

Αγαπητέ Πίπ,

*Αυπάμαι που νόμιζες ότι η λέξη ΜΕΛΙ γράφεται με Η.
Αυπάμαι που είσαι ηλίθιος.*

Λυπάμαι που έχασες στον διαγωνισμό ορθογραφίας... ακριβώς επειδή είσαι ηλίθιος. Σε παρακαλώ, δέξου την ειλικρινή συγγνώμη μου για οποιοδήποτε πρόβλημα σου προκάλεσα. Υπόσχομαι ότι ποτέ ξανά δε θα σου ευχηθώ καλή τύχη αχάριστο γαϊδούρι.

*Με εκτίμηση,
Μόριγκαν Κρούου*

Στο ραδιόφωνο τώρα μιλούσαν άνθρωποι για τα σπία που είχαν καταστραφεί εξαιτίας της θεομηνίας στην πολιτεία Πρόσπερ, θρηνώντας τους αγαπημένους και τα κατοικίδια που είχαν χάσει στους πλημμυρισμένους δρόμους. Η Μόριγκαν ένιωσε βαθιά θλίψη και ευχήθηκε να είχε δίκιο ο Κόρβους ότι οι καιρικές συνθήκες δεν ήταν δικό της φταίξιμο.

Αγαπητέ Συνεταιρισμέ Μαρμελάδας της Τζάκαλφας,

Λυπάμαι αλλά δε νομίζετε ότι υπάρχουν χειρότερες κακοτυχίες στη ζωή από μια παρτίδα χαλασμένη μαρμελάδα;

«Επόμενη είδηση: μήπως η Εσπέρα είναι πιο κοντά από όσο πιστεύουμε;» Η Μόριγκαν πάγωσε. Πάλι η μισητή λέξη. «Αν και οι περισσότεροι ειδικοί συμφωνούν ότι απομένει ακόμα ένας χρόνος μέχρι να τελειώσει η Εποχή που διανύουμε, ορισμένοι διαφωνούντες χρονολόγοι υποστηρίζουν ότι ίσως γιορτάσουμε τη νύχτα της Εσπέρας πολύ νωρίτερα. Ξέρουν την αλήθεια ή λένε

παραμύθια;» Η Μόριγκαν ανατρίχιασε. *Λένε παραμύθια*, απάντησε στον εαυτό της.

«Όμως, πρώτα: κι άλλες ταραχές σημειώθηκαν σήμερα στην πρωτεύουσα καθώς οι φήμες για επικείμενη έλλειψη σε Γούντερ συνεχίζουν να εξαπλώνονται», συνέχισε ο εκφωνητής. «Εκπρόσωπος της Βιομηχανίας Σκουόλ έδωσε σήμερα το πρωί συνέντευξη Τύπου, καθισχύζοντας το κοινό».

Μια αντρική φωνή ακούστηκε πάνω από μπουρμουρητά δημοσιογράφων. «Δεν τίθεται θέμα κρίσης της Βιομηχανίας Σκουόλ. Οι φήμες περί έλλειψης ενέργειας στη Δημοκρατία μας είναι εντελώς αναληθείς, το τονίζω για άλλη μια φορά».

«Μιλήστε πιο δυνατά!» φώναξε κάποιος από το ακροατήριο.

Ο άντρας δυνάμωσε λίγο τη φωνή του. «Η Δημοκρατία είναι το ίδιο πλήρης σε Γούντερ όπως ήταν ανέκαθεν. Συνεχίζουμε να απολαμβάνουμε τα οφέλη ετούτης της πλούσιας φυσικής πηγής».

«Κύριε Τζόουνς», πήρε τον λόγο ένας δημοσιογράφος, «θα απαντήσετε στις αναφορές περί σοβαρών διακοπών της παροχής και δυσλειτουργιών της τεχνολογίας Γούντερ στις πολιτείες Σαουθλάιτ και Φαρ Ιστ Σανγκ; Γνωρίζει ο Έζρα Σκουόλ αυτά τα προβλήματα; Θα απαρνηθεί επιτέλους τον ελιτίστικο, απομονωμένο τρόπο ζωής του, για να εμφανιστεί και να απαντήσει δημοσίως;»

Ο κύριος Τζόουνς καθάρισε τον λαιμό του. «Επαναλαμβάνω, πρόκειται για τρομολαγνεία και αστήρικτες,

ανόπτες φήμες. Τα προηγμένης τεχνολογίας όργανά μας για τη ρύθμιση του συστήματος δε δείχνουν καμία απολύτως έλλειψη σε Γούντερ, και ουδεμία δυσλειτουργία στα μηχανήματα. Το εθνικό σιδηροδρομικό δίκτυο λειτουργεί άψογα. Το ίδιο ισχύει για την παροχή ενέργειας, καθώς και για τις Υπηρεσίες Υγείας. Όσο για τον κύριο Σκουόλ, γνωρίζει πολύ καλά ότι η Βιομηχανία Σκουόλ, ως μοναδικός πάροχος της Γούντερ και των προϊόντων της, έχει τεράστια ευθύνη. Είμαστε πάντοτε αφοσιωμένοι στην...»

«Κύριε Τζόουνς, έχει διατυπωθεί η άποψη ότι οι ελλείψεις σε Γούντερ ίσως σχετίζονται με τα καταραμένα παιδιά. Εσείς τι θα λέγατε επ' αυτού;»

Το στίλο έπεσε από τα χέρια της Μόριγκαν.

«Δεν... δεν καταλαβαίνω τι εννοείτε...» τραύλισε ο κύριος Τζόουνς χάνοντας ξαφνικά την αυτοπεποίθησή του.

Ο δημοσιογράφος συνέχισε. «Οι πολιτείες Σαουθλάιτ και Φαρ Ιστ Σανγκ έχουν τρία καταραμένα παιδιά καταγραμμένα στα μητρώα τους – αντίθετα με την πολιτεία Πρόσπερ, η οποία δεν έχει καταραμένα παιδιά και παραμένει ανεπηρέαστη από την έλλειψη Γούντερ. Στη Μεγάλη Γουλφείκρ υπάρχει επίσης ένα καταραμένο παιδί, η κόρη του επιφανούς πολιτικού Κόρβους Κρόου. Μήπως θα είναι η επόμενη πολιτεία που θα πληγεί από την κρίση;»

«Θα σας ξαναπώ ότι δεν υπάρχει κρίση...»

Με ένα βογκητό, η Μόριγκαν έκλεισε το ραδιόφωνο. Σαν να μην έφταναν όλα τα άλλα, τώρα την κατηγορού-

σαν για κάτι που ακόμα δεν είχε καν συμβεί. Πόσα γράμματα απολογίας θα έπρεπε να γράψει τον επόμενο μήνα; Και μόνο στη σκέψη, ένιωσε κράμπα στο χέρι.

Αναστενάζοντας, έπιασε ξανά το στυλό της.

Αγαπητέ Συνεταιρισμέ Μαρμελάδας της Τζάκαλφας,

Λυπάμαι για τη μαρμελάδα.

Με εκτίμηση,

Μ. Κρόου

Η Μόριγκαν Κρούου είναι
καταραμένη· γεννημένη
την Εσπέρα, την πιο άτυχη μέρα
που θα μπορούσε να γεννηθεί
ένα παιδί, οι πολίτες
της Τζάκαλφας χρεώνουν
σε αυτή κάθε κακό που
συμβαίνει στην περιοχή τους,
από φυσικές καταστροφές μέχρι
ασθένειες. Και το χειρότερο, εξαιτίας
της κατάρας είναι καταδικασμένη
να πεθάνει τα μεσάνυχτα
των ενδέκατων γενεθλίων της.

Όμως, καθώς περιμένει τη μοίρα της, εμφανίζεται ένας περίεργος
άντρας, ο Τζούπιτερ Νορθ. Μαζί του, και ενώ τους καταδιώκουν
οι Κυνηγοί από Καπνό και Σκιά, η Μόριγκαν φτάνει στην ασφάλεια της
μυστικής και μαγικής πόλης Νέβερμोर. Εκεί ανακαλύπτει ότι ο Τζούπιτερ
την έχει επιλέξει για να συμμετάσχει στον διαγωνισμό για μια θέση στη
φημισμένη Αδελφότητα Γούντερ: θα πρέπει να περάσει από τέσσερις
δύσκολες και επικίνδυνες δοκιμασίες μαζί με άλλα παιδιά,
καθένα από τα οποία καυχιέται ότι διαθέτει ένα εξαιρετικό ταλέντο.
Η επιτυχία είναι μονόδρομος για τη Μόριγκαν προκειμένου να
παραμείνει στη Νέβερμोर, διαφορετικά θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει
για πάντα την πόλη και να αντιμετωπίσει τη θανάσιμη μοίρα της.

*Μια συναρπαστική περιπέτεια σ' έναν φανταστικό μαγικό κόσμο,
ιδανική για όσους διαβάζουν φαντατικά τον Χάρι Πότερ.*

Από 10 ετών

ISBN: 978-618-01-2519-1

9 786180 125191

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 19445

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr